

Wat zegt een foto?

Blz. 7.

Een venster op de wereld.

Een kader in ruimte en tijd.

Waar, wanneer, wie, wat en waarom?

Waar, wanneer, wie, wat en waarom.

Tijd en plaats.

Het eigene van het fotografische beeld is gelegen in het samengaan van het moment en de locatie, ofwel van tijd en plaats.

Beoordelen of bespreken.

Blz. 13.

Beschouwen.

Blz. 29. Beschouwen is het bepalen van de nabijheid of afstand tussen het fotograferen en het bespreken.

Waarderen.

Blz. 30.

Acht hoofdthema's.

- Portret
- Model
- Gebeurtenis
- Ingerichte omgeving
- Natuurlijke omgeving
- Object
- Fantasie
- Vorm en kleur

De bespreker interpretert in welk van de acht categorieën en subcategorieën een beeld valt.

Deze indeling volgt de universele en historische thema's van de tweedimensionale beeldende kunst.

Beeldelementen: Negen elementen van fotografisch beeld.

Met welke elementen van de foto wordt hier het verhaal verteld? Welke rol spelen de compositie, de kleur, het licht, de scherpte, de gebeurtenis, de manipulatie, de dieptewerking, de technische details en de context?

- Compositie
- Verhaal
- Kleur
- Techniek
- Perspectief
- Manipulatie
- Textuur
- Context

Pas wanneer van een foto de elementen duidelijk onderscheiden zijn is het mogelijk een oordeel te vellen over de al dan niet geslaagde balans. Balans tussen beeldelementen is de basis van de zeggingskracht.

Orde: Heel kort samengevat kun je de fotografie zien al seen techniek die ons in staat stelt om uit de ons omringende wereld een moment in een kader vast te leggen. Noem het 'tijd en plaats', of noem het 'ooit en ergens' ('altijd en overal'), die twee elementen zijn in iedere foto aanwezig.

Negen Vragen over beeldelementen om een foto mee te ontrafelen.

Compositie, vorm en kader. Hoe is de vlakverdeling? Herken ik de hoofd- en complementaire onderwerpen?

Verhaal en symboliek. Welk verhaal wordt hier expliciet of symbolisch verteld?

Licht en toon. Waar komt bij de opname het licht vandaan? Wat doet dat licht in de foto?

Kleur. Welke kleuren maken het beeld? Welk gevoel roept dat op?

Techniek. Waarin verschilt de fotografische weergave van de visuele waarneming?

Perpectief en ruimte. Hoe is de ruimte zichtbaar gemaakt in het platte vlak van de foto?

Manipulatie. Welke ingrepen deed de fotograaf voor, tijdens of na de opname?

Textuur. Maken texturen en structuren de werkelijkheid invoelbaar?

Context. Wat spelt rondom de foto nog een betekenisgevende rol?

Begrippen: Foto, fotograferen en fotografie.

Een **foto** is vastgelegd licht, dat als een afbeelding door fototechnieken tot stand is gekomen. Het woord foto kunnen we hanteren voor zowel het beeld zoals dat op ons netvlies valt, als voor de drager van dat beeld.

Een foto is altijd een uitdrukking van de maker, en zo zal fotografie ook begrepen moeten worden (Blz 22).

Fotograferen is het maken van foto's. Opnames maken, de codes ontwikkelen in doka of software en het materialiseren daarvan, dat is fotograferen.

Fotografie is de taal van de fotografische beelden. Mensen communiceren met elkaar middels die taal. Die taal kent technieken, idioom, cultuur, historie, toepassingsgebieden, stijlen, vormen, en is niet eenduidig.

Vijf dimensies.

De vijf dimensies die we hanteren zijn de drie dimensies voor ruimte, plus één voor tijd en één voor het visionaire.

De gebruikelijke drie dimensies kennen we van het zichtbare en tastbare om ons heen: lijn, vlak en diepte. Op papier kunnen we twee dimensies weergeven; lijn en vlak. Diepte kunnen we alleen maar suggereren met verschillende beeldelementen.

Tijd is een dimensie in die zin dat alles wat nu is er eerst niet was, en later ook niet meer. En tevens dat een feit op moment x toch anders is dan hetzelfde feit op moment y.

Het begrip visionaire hanteer ik als containerbegrip voor alles wat op het betekenisgebied speelt: alle symbolen, iconen en indexen die aan de bestaande werkelijkheid worden gehecht. De dimensieverschillen zitten er in dat eenzelfde feitelijkheid meerdere betekenissen kan hebben.

Aspecten van zelfstandigheid.

- Filosofische, inhoudelijke basis
- Eigen onderwerpen en thema's
- Herkenbare beeldstijlen
- Technische beheersing

Als je weet welke technieken je moet inzetten om je eigen beeldtaal te bereiken, die passend is bij je onderwerpen, thema's en inhoudelijke basis, dan kun je je een zelfstandige creatieve fotograaf noemen.

Aanpak, thema, onderwerp en visie (Blz. 182).

Taal van woorden.

Blz. 186.

De vier begrippen – spreken, luisteren, schrijven en lezen – zijn de vier belangrijkste domeinen in de taal van woorden.

Wie bepaalt de boodschap?

Kort gezegd is een foto slechts een beperkte weergave van wat er voor de camera stond, is een foto afhankelijk van een passend kader waarin zij gepresenteerd wordt, is de context van waaruit de kijker beschouwt wisselend en meestal niet verbonden met de maker noch met de gefotografeerde realiteit, en bepaalt de voorkennis van wie kijkt of hij in staat is de al dan niet bewust bedoelde boodschap te ontvangen.

Analyseren: het domein van de kenner.

Met de drie hoofdbegrippen van Plato: het schone, het goede en het ware wordt de kwaliteit van een werk ontrafelbaar en benoembaar.

Blz. 194.

Waarom fotograferen? Zes verschillende praktijken.

- De autonome fotograaf
- De informatieve fotograaf
- De functionele fotograaf
- De wetenschapsfotograaf
- De publieksfotograaf
- De egofotograaf

Ontrafelen en spreken.

Blz. 218 en 219.

Lagen in de fotografie.

Begin "vooraan".

- Wat is je eerste indruk?
- Wat is het hoofdonderwerp van de foto?
- Uit welke beeldelementen is de foto opgebouwd?
- Wat was de strategie bij het maken van de foto?
- Welke rol speelt de opdrachtgever in de gemaakte keuzes?
- Op welke manier is de fotografische taal ingezet?